

- c) Is het recht op een dergelijke betaling:
- i) een recht op terugbetaling van onrechtmatig geheven bedragen, van dien aard dat de terugbetaling een gevolg is van of accessoir is aan het door de artikelen 43 EG en/of 56 EG verleende recht; en/of
 - ii) een recht op compensatie of schadevergoeding, van dien aard dat moet worden voldaan aan de verhaalsvoorwaarden neergelegd in het arrest Brasserie du Pêcheur en Factortame (C 46/93 en C 48/93); en/of
 - iii) een recht op vergoeding van een onrechtmatig geweigerd voordeel, en zo ja:
 1. is een dergelijke recht een gevolg van of accessoir aan het door de artikelen 43 EG en/of 56 EG verleende recht; of
 2. moet worden voldaan aan de verhaalsvoorwaarden neergelegd in het arrest Brasserie du Pêcheur en Factortame (C 46/93 en C 48/93); of
 3. moet aan andere voorwaarden worden voldaan?
- d) Maakt het in verband met vraag 2, sub c, verschil of naar het nationale recht van staat A de vorderingen zijn ingediend als vorderingen tot terugbetaling, dan wel zijn of moeten worden ingediend als schadevorderingen?
- e) Moet de onderneming die de vordering indient, teneinde terugbetaling te verkrijgen, bewijzen dat zij of haar moedermaatschappij om een (volledig of, naargelang het geval, gedeeltelijk) belastingkrediet zou hebben verzocht indien zij had geweten dat zij daartoe krachtens het gemeenschapsrecht gerechtigd was?
- f) Maakt het verschil voor het antwoord op vraag 2, sub a, wanneer overeenkomstig het arrest van het Hof van 8 maart 2001, Metallgesellschaft e.a. en Hoechst e.a. (C 397/98 en C 410/98) de advance corporation tax (voorheffing op de vennootschapsbelasting) met betrekking tot de dividenduitkering aan de betrokken moedermaatschappij in lidstaat B of in lidstaat C, aan de dochteronderneming in lidstaat A is terugbetaald, of dat recht op terugbetaling ervan voor haar in beginsel bestond?
- g) Welk advies zou het Hof in deze zaken eventueel kunnen geven over de omstandigheden die de nationale rechter in aanmerking moet nemen bij de beoordeling of zich een voldoende ernstige schending in de zin van het arrest Brasserie du Pêcheur en Factortame (C 46/93 en C 48/93) voordoet, en in het bijzonder of de schending, gelet op de stand van de rechtspraak betreffende de uitlegging van de relevante gemeenschapsbepalingen, te rechtvaardigen was?

Verzoek van de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) van 30 juli 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. Commissioners of Customs & Excise, 2. H. M. Attorney-General en Federation of Technological Industries en 53 anderen

(Zaak C-384/04)

(2004/C 273/31)

De Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) heeft bij beschikking van 30 juli 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 september 2004, in het geding tussen 1. Commissioners of Customs & Excise, 2. H. M. Attorney-General en Federation of Technological Industries en 53 anderen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Machtigt artikel 21, lid 3, van richtlijn 77/388/EEG⁽¹⁾ van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 2000/65/EG van de Raad, de lidstaten te bepalen dat iemand hoofdelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de betaling van belasting die krachtens artikel 21, leden 1 of 2, is verschuldigd door een ander persoon, onder het enkele voorbehoud van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht, namelijk dat een dergelijke maatregel objectief gerechtvaardigd, rationeel en evenredig moet zijn en de rechtszekerheid moet respecteren?
2. Machtigt artikel 22, lid 8, van de richtlijn de lidstaten te bepalen dat iemand hoofdelijk aansprakelijk wordt gesteld of dat van iemand wordt geëist dat hij zekerheid stelt voor belasting die is verschuldigd door een ander, onder het enkele voorbehoud van de genoemde algemene beginselen?
3. Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, welke andere grenzen dan die welke voortvloeien uit de genoemde algemene beginselen zijn er dan aan de bij artikel 21, lid 3, verleende bevoegdheid?
4. Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, welke andere grenzen dan die welke voortvloeien uit de genoemde algemene beginselen zijn er dan aan de bij artikel 22, lid 8, verleende bevoegdheid?

5. Verbiedt de richtlijn, zoals gewijzigd, de lidstaten, te voorzien in hoofdelijke aansprakelijkheid van belastingbetalers of te bepalen dat een belastingbetaler zekerheid moet stellen voor door een ander verschuldigde belasting, teneinde misbruik van het BTW-stelsel te voorkomen en de krachtens dat stelsel verschuldigde inkomsten te beschermen, indien die maatregelen stroken met de genoemde algemene beginselen?

(¹) Zesde Richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Beroep, op 10 september 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-389/04)

(2004/C 273/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 september 2004 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Bordes en K. Simonsson als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek: door enerzijds artikel 22, lid 1, van richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst (¹), wat het vereiste van functionele onafhankelijkheid tussen de nationale regelgevende instantie en de exploitanten van postdiensten betreft niet naar behoren om te zetten in nationaal recht, en door een regeling te handhaven die niet garandeert dat de regelgevende instantie voor de postsector functioneel onafhankelijk is van de openbare exploitant van postdiensten, La Poste,
- en door anderzijds richtlijn 2002/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 tot wijziging van richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere opening van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging (²), niet binnen de gestelde termijn om te zetten,
- de verplichtingen die krachtens respectievelijk de artikelen 22, lid 1, en 24 van richtlijn 97/67/EG en artikel 2 van richtlijn 2002/39/EG op haar rusten niet is nagekomen.

de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 22 van richtlijn 97/67/EG heeft de Franse Republiek de minister van Economie en financiën, die ook met de posterijen is belast, aangewezen als de nationale regelgevende instantie voor de postsector. Parallel daaraan staat deze minister aan het hoofd van de binnen het ministerie van Economie, Financiën en Industrie gecreëerde afdeling industrie, informatietechnologie en posterijen (DIGITIP) die via het subdirectoraat voor postactiviteiten toezicht uitoefent op La Poste. Het begrip toezicht omvat nu bepaalde taken en verantwoordelijkheden binnen het overheidsbedrijf in verband met de uitoefening van het eigendomsrecht en met de economische en financiële prestaties van La Poste, zoals de omlijning van de beleidsdoelstellingen, het aanbod en de tarieven van diensten naast de universele dienst, invloed op de keuze van de bestuurders van de onderneming, deelneming in andere ondernemingen, etc., waarvan de uitoefening gescheiden zou moeten zijn van de regelgevende functies, teneinde aan het in de postrichtlijn gestelde vereiste van functionele onafhankelijkheid te voldoen. Dit vereiste heeft tot doel alle risico's van belangenconflicten uit te sluiten tussen enerzijds de nationale regelgevende instantie die belast is met de vaststelling van wetgeving voor de postsector en met de controle op de toepassing ervan, en anderzijds de ondernemingen die goederen en diensten aanbieden op het gebied van de posterijen. In het onderhavige geval bestaat er een dergelijk belangenconflict omdat de twee taken binnen hetzelfde ministerie worden uitgeoefend. Bijgevolg is de nuttige werking van artikel 22, lid 1, van richtlijn 97/67/EG niet verzekerd.

Bovendien is de termijn voor omzetting van richtlijn 2002/39/EG op 31 december 2002 verstreken.

(¹) PB L 15 van 21.01.1998, blz. 14.

(²) PB L 176 van 05.07.2002, blz. 21.

Verzoek van Regeringsrätten van 7 september 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Göteborgs-Operan AB en Skatteverket

(Zaak C-390/04)

(2004/C 273/33)

Regeringsrätten heeft bij beschikking van 7 september 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 september 2004, in het geding tussen Göteborgs-Operan AB en Skatteverket, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen: